

Kazimierz Surowiński

Izba białostocka

Palestra 22/8(248), 87-89

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nadto stworzenie kadry wykładowców dla szkolenia aplikantów adwokackich w ich macierzystych radach adwokackich oraz dla zorganizowania i prowadzenia kół zainteresowań w szkoleniu zawodowym adwokatów w radach adwokackich.

Czas trwania Studium został określony na jeden rok. Do udziału w zajęciach Studium zgłosiło się przeszło 60 adwokatów z kilkunastu izb adwokackich.

Funkcję kierownika Studium Prezydium NRA powierzyło adw. Stefanowi Wurzlowi z Warszawy, a na sekretarza Studium została powołana adw. Mirosława Jamrozińska-Toczyńska z Warszawy.

Na program Studium składają się następujące grupy tematyczne: 1) problematyka prawa dewizowego materialnego, 2) przepisy ogólne ustawy karnej skarbowej, 3) przepisy szczegółowe ustawy karnej skarbowej, 4) postępowanie karne skarbowe.

W ramach wspomnianej tematyki będą się odbywały: a) konferencje szkoleniowe uczestników w Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach, b) spotkania seminaryjne międzyizbowe uczestników Studium według podziału ustalonego przez Komisję Doskonalenia Zawodowego Adwokatów przy NRA, organizowane — w miarę potrzeb — dla celów dydaktycznych.

Metodyka pracy uczestników Stu-

dium opierać się będzie na zasadzie samokształcenia przy jednoczesnym wykorzystaniu materiałów szkoleniowych, dostarczonych przez kierownictwo Studium (tezy poszczególnych prelekcji, literatura przedmiotu, orzecznictwo SN itp.). W ramach obsługi organizacyjnej Studium wydawane będą bieżące biuletyny.

Na prelegentów Studium zostali zaproszeni wytrawni znawcy tematyki Studium, a w tym spośród adwokatów koledy: dr B. Koch z Bydgoszczy, dr T. Szurski z Warszawy, S. Wurzel z Warszawy, T. de Virion z Warszawy, M. Maślanko z Warszawy, dr K. Buczyński z Krakowa, dr K. Łojewski z Warszawy, J. Nowakowski z Warszawy, C. Jaworski z Warszawy, J. Rodziewicz z Łodzi. Specja adwokatury wykładowcami będą wybitni znawcy przedmiotu, a mianowicie K. Sosnowski i P. Heinzelman.

Kierownictwo Studium przewidziało możliwość publikowania w „Palestrze” przewodnich tez dyskusji na konferencjach szkoleniowych oraz ewentualnych wniosków z dyskusji.

Pierwsze zajęcia szkoleniowe odbyły się w DPTA w Grzegorzewicach w dniach 13 i 14 czerwca br.; następną konferencję przewidziano w październiku br.

Pełna realizacja celów tego Studium zależeć będzie w dużej mierze od dyscypliny uczestnictwa kolegów-adwokatów i ich zaangażowania w toku zajęć szkoleniowych.

II. Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

1. Dnia 16 maja br. odbyło się w lokalu Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku wspólne zebranie adwokatów — członków PZPR, Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, poświęcone obchodom Święta Ludowego w 1978 r.

Na zebraniu tym przypomniano historię ruchu ludowego w Polsce w

związku z 60 rocznicą odzyskania niepodległości oraz nawiązano do wytycznych Partii, uzgodnionych ze Stronnictwem Ludowym a określonych w postanowieniach II Krajowej Konferencji PZPR i XI Plenum KC PZPR oraz X Plenum NK ZSL i marcowej Krajowej Narady Aktywu ZSL.

Z istoty naszej socjalistycznej poli-

tyki rolnej wynika konieczność wzrostu produkcji rolnej i dostarczenia na rynek wewnętrzny coraz więcej produktów rolnych, a w szczególności artykułów mięsnych dla zaopatrzenia ludności w miastach oraz utrzymania równowagi rynkowej. Z tego względu polityka ta stwarza długofalowe perspektywy wszystkim gospodarstwom i każdemu rolnikowi, którzy rozwijają produkcję rolną i zwiększają dostawy produktów rolnych. Żeby cele te w pełni osiągnąć, należy stawiać w rolnictwie na nowoczesność w zakresie zaopatrzenia rolników w nowoczesny sprzęt techniczny i w nawozy sztuczne, a także należy dążyć do koncentracji produkcji i specjalizacji, oraz kooperacji produkcji. Dużym jednak hamulcem w osiąganiu tych celów jest znaczne rozdrobnienie gospodarstw indywidualnych, co utrudnia w znacznym stopniu zastosowanie nowoczesnego sprzętu. Ale ostatnie decyzje Partii i Rządu w zakresie rozszerzenia świadczeń socjalnych na wsi oraz zabezpieczenie emerytalne dla rolników stwarzają dogodne warunki koncentrowania gospodarstw w rękach młodych rolników i stworzenia większych zespołów specjalizujących się w produkcji rolnej. Nasz trójsektorowy system w rolnictwie coraz lepiej zdaje egzamin, mimo że odzywają się głosy, iż tylko gruntowna przebudowa naszego rolnictwa zmierzająca do jego całkowitego uspołecznienia w dalszej perspektywie, może zlikwidować trudności zaopatrzeniowe — tak jak to się zresztą stało na Węgrzech, w Czechosłowacji i w innych krajach socjalistycznych. Wskazywano na przykład, że Węgry w 1976 r. dysponowały nadwyżką mięsa wynoszącą więcej niż pół miliona ton, że zaopatrzenie w artykuły mięsne w innych krajach socjalistycznych jest całkowite, jeśli chodzi o potrzeby ludności, o czym zresztą każdy mógł się przekonać przebywając w ostatnich latach w tych krajach.

Należy dodać, że na terenie Białostoczczyzny nowa polityka rolna daje już wyraźne efekty. Wzrasta znacznie liczba gospodarstw zespołowych, coraz więcej starych rolników przekazuje swe gospodarstwa młodym następcom, poszerzają się coraz bardziej szeregi specjalistów rolnych.

Po referacie wywiązała się dyskusja, w której potwierdzono słuszność polityki rolnej i utrzymanie trójsektorowego systemu gospodarki rolnej w naszym kraju. Obserwuje się zdecydowany przełom w świadomości rolników, co stanowi podstawowy warunek powodzenia realizacji zadań określonych przez Partię i Państwo.

Po dyskusji dziekan Rady Adwokackiej adw. Ireneusz Boliński złożył sprawozdanie o bieżących zadaniach Rady.

2. W dniu 12.VI.br. odbyło się — z inicjatywy Ośrodka Doskonalenia Zawodowego Adwokatów oraz w porozumieniu z Oddziałem Zrzeszenia Prawników Polskich w Białymstoku — w świetlicy Prokuratury Wojewódzkiej w Białymstoku spotkanie z udziałem Sądu Najwyższego Stanisławem Fornalikiem, który wygłosił odczyt na temat „Recydywa w orzecznictwie Sądu Najwyższego”. Na zebranie przybyli sędziowie, prokuratorzy i adwokaci.

Prelegent na wstępie swego przemówienia podkreślił, że Sąd Najwyższy pracuje nad nowymi wytycznymi w zakresie powrotu do przestępstwa, które to zagadnienie w praktyce sądowej nasuwa wiele wątpliwości, sprzecznych często stanowisk zajmowanych przez różnych przedstawicieli teorii i praktyki. Z tego względu kontakt „z terenem” pozwoli na bardziej prawidłowe opracowanie tych wytycznych z uwzględnieniem głównych głosów praktyki. Mówca nadmienił jednocześnie, że wytyczne SN nie będą regulowały recydywy w prawie karnym skarbowym. Z tej bogatej problematyki sędzia Fornalik zasygnalizował tylko niektóre ważniejsze problemy

związane ze stosowaniem przepisów o recydywie, zawartych w art. 60, 61, art. 73 § 3 k.k. i art. 57 k.k., na tle nasuwających się wątpliwości.

Odrębnym zagadnieniem związanym ze stosowaniem przepisów o recydywie jest pojęcie „podobieństwa przestępstwa”. Jest to zagadnienie szerokie. W praktyce sądowej (jak wykazała dyskusja po referacie) zagadnienie „podobieństwa przestępstwa”, które decyduje o tym, czy mamy do czynienia z powrotem do przestępstwa, nasuwa wiele wątpliwości. Wątpliwości te sędzia orzekający musi samodzielnie rozstrzygnąć, gdyż systematyka kodeksu karnego nie przesądza sama przez się o podobieństwie czynów przestępnych, określonych w poszczególnych rozdziałach kodeksu. W każdym razie zaniechana została dotychczasowa praktyka przyjmująca jako kryterium podobieństwa czynów przestępnych „pobudkę” działania sprawcy, czy też sam sposób „działania” przy popełnieniu przestępstwa.

Nowe wytyczne SN również i to zagadnienie mają szczegółowo wyjaśnić. Dane statystyczne z ostatniego okresu wykazują stabilność w zakresie dwukrotnego powrotu do przestępstwa, natomiast obserwuje się wzrost recydywy wielokrotnej. Prowadzi to do wniosku, że sama surowa represja karna w ramach art. 60 i 61 k.k. nie rozwiąże tych zagadnień. Stąd też wysuwany jest postulat zmiany treści art. 73 § 3 k.k., przewidujący możliwość

zastosowania zawieszenia wykonania kary w stosunku do recydywistów, co jednak spotyka się ze sprzeciwem dość znacznej części teoretyków i praktyków prawa. Jedno jest pewne, że zagadnienie walki z przestępczością powrotną z płaszczyzny ściśle formalnej samego orzekania kar w stosunku do recydywistów przesuwają się na płaszczyznę wykonania kary względem recydywistów na terenie zakładów karnych, albowiem wprowadzenie art. 60 i następnych przepisów w nowym kodeksie karnym zlikwidowało ani też nie ograniczyło tego groźnego zjawiska społecznego. Do tego celu nowoczesna polityka kryminalna dysponuje szeregiem nowych środków i instytucji, które powinny być wykorzystane bardziej skutecznie w walce z przestępczością powrotną.

Głos w dyskusji, jaka się wywiązała po referacie, zabierali sędziowie: Radziszewska, Żywolewska, Sieklucka, długoletni i doświadczony karnik sędzia Wincza, prokurator Sikorska oraz adwokaci: Bondyra, Daniszewski, Surowiński i inni. Dyskusja wniosła wiele ciekawych spostrzeżeń w zakresie orzekania w sprawach recydywistów i choć ujawniła wiele odmiennych stanowisk w tym zakresie, to jednak niewątpliwie przyczyniła się do wzbogacenia materiału potrzebnego do wprowadzenia ewentualnych zmian, które by doprowadziły do osiągnięcia celów nakreślonych polityką kryminalną Państwa.

adw. Kazimierz Surowiński

Izba bielska

Obrady Zgromadzenia Delegatów. W dniu 29 kwietnia 1978 r. w sali NOT-u w Bielsku-Białej odbyło się drugie Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bielsku-Białej, na które przybyło 41 delegatów oraz liczni zaproszeni goście, a wśród nich prezes Naczelnej Rady Adwokackiej *adw. dr Zdzi-*

sław Czeszejko-Sochacki, prezes Sądu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej *mgr Gerard Bajger*, prokurator wojewódzki *dr Stanisław Wyciszczak*, prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Katowicach *mgr Rudolf Krawiec*, a także przedstawiciele Komitetu Wojewódzkiego PZPR, Komitetu Miejskiego PZPR, Komitetu Wojewódzkiego